

แต่นแก้ว แห่งสิ้น

อวีวรรณ พุ่มแก้ว เขียน

ชัยภกร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยม

พิชมณฑน์ ศิริติกุล ภาพปก ปวงรฤณ คัญชิตถากร ภาพประกอบ

ต้นสอ แห่งสิ้น

ฉวีวรรณ พุ่มแก้ว เขียน
ชมัยกร แสงกระจ่าง บรรณาธิการและคำนิยม
พิชมนันท์ ศิริตกุล ภาพปก ปวงรฤณ คัญชีตากร ภาพประกอบ

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จัดพิมพ์

ดินสอแท่งสั้น

ฉวีวรรณ พุ่มแก้ว เขียน
ชมัยภร แสงกระจ่าง คำนิยาม
พัชรมณฑน์ ศิริติกุล ภาพปก
ปวรรุณ คัญชิตากร ภาพประกอบ

พิมพ์ครั้งที่ 1 สิงหาคม 2558

ราคา 115 บาท

© ลิขสิทธิ์ 2558: ฉวีวรรณ พุ่มแก้ว

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ฉวีวรรณ พุ่มแก้ว.
ดินสอแท่งสั้น. -- กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2558.
104 หน้า.
1. นวนิยายไทย. I. ปวรรุณ คัญชิตากร, ผู้วาดภาพประกอบ. II. ชื่อเรื่อง.
895.913
ISBN 978-616-04-2738-3

กรรมการผู้จัดการ สุวดี จงสถิตยวัฒนา **ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ** ราตรี สังสฤกษ์ **ผู้จัดการสำนักพิมพ์** สุชาดา งามวัฒนจินดา **หัวหน้ากองบรรณาธิการ** อาจารย์ สุทธิโรจน์ **บรรณาธิการเล่ม** พิชญ์สินี ชี้ทางดี **หัวหน้ากองพิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** ดวงพร วิญญูธรรมรัตน์ **พิสูจน์อักษรและตรวจสอบ** อิศวรัตน์ มิ่งขวัญ **ผู้จัดการฝ่ายศิลปกรรม** เบญจสิงห์ สมบุญ **ผู้จัดการกองศิลปกรรม** กฤษดา เสงส์สงค์ **ผู้ช่วยผู้จัดการกองศิลปกรรม** สุนันท์ เพชรวาว **ศิลปกรรม** พิมพ์พิศา คุรุธรรมณัฐ **คอมพิวเตอร์กราฟิก** สุปราณี อภัยแสน **หัวหน้ากองประสานงานการผลิต** จรัสศรี พรหมเทพ **ประสานงานการผลิต** ฉัตรทิพย์ กสิสิทธิ์ **สำนักงาน** บริษัท นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวง คลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร. 0-2670-9800, 0-2662-3000 โทรสาร 0-2662-0919
e-mail: editorial@nanmeebooks.com

เพลตที่ กิริติธนพัทธ์ โทร. 0-2439-6000 **พิมพ์ที่** รุ่งแสงการพิมพ์ โทร. 0-2437-2947
จัดจำหน่ายทั่วประเทศ บริษัท นานมีบุ๊คส์ จำกัด เลขที่ 11 ซอยสุขุมวิท 31 (สวัสดี) ถนนสุขุมวิท แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 www.nanmeebooks.com

กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือเล่มนี้ช่วยในการถนอมสายตา เนื่องจากสะท้อนแสงเพียงเล็กน้อย และใช้หมึกธรรมชาติจากน้ำมันถั่วเหลือง จึงปลอดภัยต่อมนุษย์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หากหนังสือเล่มนี้ผลิตไม่ได้มาตรฐาน อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน หน้าซ้ำ หน้าขาดหาย สำนักพิมพ์ยินดีรับผิดชอบเปลี่ยนใหม่ให้ โปรดส่งไปเปลี่ยนตามที่อยู่ด้านบน หรือติดต่อ Nanmeebooks Call Center โทร. 0-2662-3000 กด 1

คำนิยม

ความรักในงานศิลปะแขนงใดแขนงหนึ่ง และมุ่งมั่นจะเรียนรู้และสร้างสรรค์อย่างจริงจัง เป็นสิ่งที่ได้ก่ และเยาวชนควรมีอย่างยิ่ง เพราะศิลปะไม่ว่าจะแขนงใดก็ตามจะช่วยหล่อหลอมจิตใจของผู้สร้างสรรค์และผู้เสพให้อ่อนโยน งดงาม

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง **ดินสอแท่งสั้น** ของฉวีวรรณ พุ่มแก้ว สะท้อนให้เห็นความปักใจในความรัก ความมุ่งมั่นที่จะเป็นจิตรกรของเด็กชายก้าวไกล แม้เขาจะเป็นเด็กยากจนแทบจะไม่มีเงินเรียนหนังสือ จนช่วงชีวิตหนึ่งเขากับน้องต้องเป็นขอทานเพื่อเลี้ยงชีวิต อุปสรรคในชีวิตของเด็กชายช่างมากมาย นับแต่พ่อตาย ยากจน และแม่มีอาการทางจิต แต่เขาก็ผ่านมันได้เพราะความรักที่จะเป็นจิตรกรอย่างทุ่มเทของเขา ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจและเห็นใจของคนในชุมชน ตั้งแต่ครูใหญ่ไปจนกระทั่งถึงเจ้าของร้านก๋วยเตี๋ยว

ผู้เขียนไม่เพียงแสดงภาพชีวิตเด็กชายกับครอบครัว หากแต่ยังสะท้อนภาพชุมชนและการเป็นเครือข่ายกันของคนในชุมชน คอยช่วยเหลือเอื้อเฟื้อกันยามมีปัญหา ส่งผลให้เกิดความสุขแก่ผู้คนในชุมชน การสร้างตัวละครผู้ใหญ่ที่เรียนรู้ว่าตนเองเคยเป็นเด็ก นับเป็นภาพสะท้อนเพื่อการเรียนรู้ที่ดีสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ในปัจจุบัน

ผู้เขียนใช้ดินสอแท่งสั้นเป็นสัญลักษณ์ของการวาดภาพและความมานะ
อดทน และชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จในชีวิตของคนมิได้หล่นลงมาจากฟ้าอย่าง
ง่ายดาย หากต้องอาศัยความมุ่งมั่น ความมานะ และความพากเพียรอดทนเป็น
สำคัญ ซึ่งแน่นอนว่า เด็กชายก้าวไกล ตัวละครเอกของเรื่องทำได้ และทำได้ดีด้วย

ชมัฏกร แสงกระจ่าง

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

คำนำสำนักพิมพ์

ฐานะทางสังคมไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่าคนเราจะประสบความสำเร็จในชีวิตหรือไม่ แต่การรับผิดชอบในสิ่งที่รักจนถึงที่สุดต่างหากที่เป็นเสมือนวัตถุดิบชั้นดี ซึ่งหล่อหลอมให้คนคนหนึ่งไปถึงฝั่งฝันได้ และ**ดินสอแท่งสั้น** ในมือผู้อ่านเล่มนี้จะเป็นแรงบันดาลใจชั้นยอดให้แก่คนที่มีความฝัน

ก้าวไกลไม่ได้มีชีวิตสมบูรณ์แบบเหมือนคนอื่น ๆ เขาสูญเสียพ่อไปตอนที่เขาอายุเพียงเก้าขวบ ต้องหยุดเรียนมาขอทานเพื่อหาเงินจุนเจือครอบครัวซึ่งมีแม่กับน้องอีกสองคน ทุกวัน ก้าวไกลนั่งขอทานอยู่ไม่ไกลจากแกลเลอรีแห่งหนึ่งเจ้าของแกลเลอรีเป็นจิตรกรมีชื่อระดับประเทศผู้ไม่เคยยอมให้ผลงานของใครสักคนผ่านเข้าไปอยู่ในแกลเลอรีนั้นได้หากฝีมือยังไม่ดีพอ ก้าวไกลจึงตั้งมั่นว่าเขาจะต้องวาดภาพที่ได้รับการยอมรับจากเจ้าของแกลเลอรีแห่งนั้นในสักวันหนึ่ง

นานมีบุ๊คส์ขอเชิญผู้อ่านทุกท่านพลิกหน้ากระดาษถัดไป ติดตามอ่านเรื่องราวของเด็กชายก้าวไกลและช่วยกันลุ้นว่าเขาจะก้าวไปได้ไกลตั้งใจฝันสมชื่อหรือไม่

นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

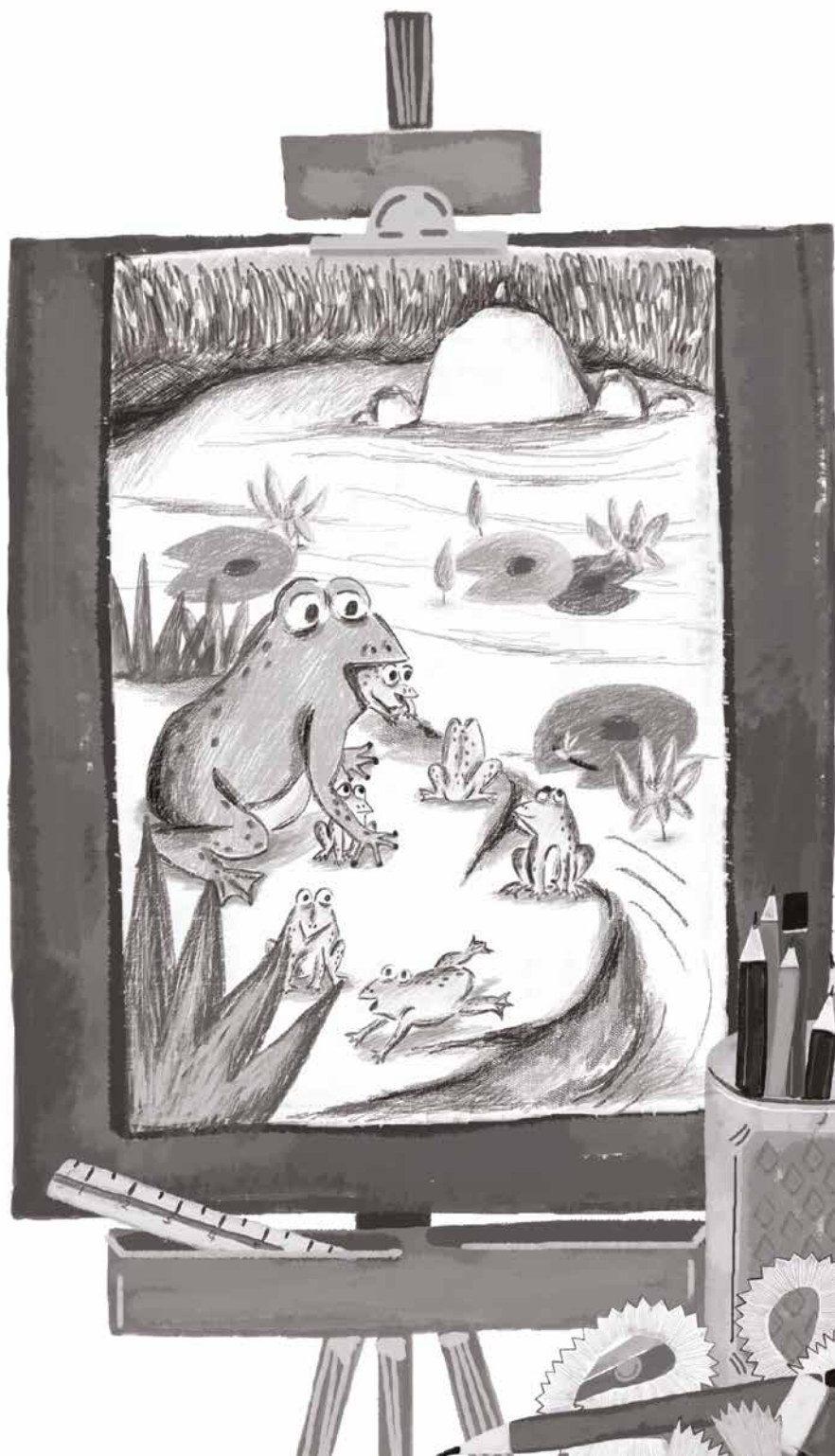
บนชานชาลา

.....

กบแกสตรีกบรูตดิ้งมีวิถีแพรวพ่วนธุ์ที่แปลก กบตัวเมียจะกลืนไข่ที่ปฏิสนธิแล้วมากกว่ายี่สิบฟองลงไปในกระเพาะ ลูกกบเติบโตเบียดเสียดกันอยู่ในกระเพาะแม่กบ ประมาณหกสัปดาห์ก็กระโดดตามกันออกมาจากปากแม่กบ และใช้เวลาหลายวันกว่าจะออกมาครบทุกตัว แต่ถ้าแม่กบรู้สึกอึดอัดและรู้ว่ามันอันตรายจะเอาเจียนลูกออกมา นักวิจัยเคยเห็นแม่กบตัวหนึ่งเอาเจียนลูกออกมาทีเดียวกตัว ลูกของมันพุ่งไปกลางอากาศไกลถึงหนึ่งเมตร ทางวิทยาศาสตร์เรียก ระบบสืบพันธุ์นี้ว่า "ก้าวกระโดดครั้งใหญ่เพียงครั้งเดียว" เพราะมีทั้งจุดดีที่ติดกับจุดแย่ที่สุดในช่วงเวลาเดียว¹

ก้าวไกลคิดว่าถ้าลูกกบกระโดดออกมาได้ก็หมายถึงมีชีวิต แต่ถ้าออกมาไม่ได้ ตายในท้องก่อน ทั้งแม่และลูกก็จะตายทั้งหมด ก้าวไกลรู้เรื่องนี้เมื่อเติบโตขึ้น และเชื่อว่ามนุษย์มีโอกาสอยู่ในสถานการณ์คล้ายกันนั้นทุกคน ไม่ว่านักวิทยาศาสตร์จะตั้งชื่อทฤษฎีนี้ว่าอย่างไร แต่ชีวิตของเขาก็มีจุดเปลี่ยนคล้ายคลึงกบแกสตรีกบรูตดิ้งเช่นกัน

¹วารสารตีเน็ด ฉบับเดือนกรกฎาคม 2005 หน้า 16

เมื่อยี่สิบห้าปีก่อน ครอบครัวยากจนครอบครัวหนึ่งมีสมาชิกห้าคน ได้แก่ พ่อ แม่ ลูกชายคนโตคือก้าวไกล อายุหกขวบ น้องชายคนรองชื่อตันกล้า อายุสามขวบ และน้องสาวคนสุดท้องชื่อฟางข้าว อายุหนึ่งขวบ พ่อของก้าวไกลเป็นชายวัยสามสิบต้น ๆ รูปร่างผอมสูง ชอบใส่เสื้อยืดสีเข้ม กางเกงแค้เข้าสีมอ ๆ พ่อชอบพาก้าวไกลขี่ซาเล้งเก่า ๆ ออกจากบ้านแต่เช้า เข้าออกตามซอยต่าง ๆ เพื่อตระเวนเก็บขยะที่รีไซเคิลได้

ขยะที่พ่อเลือกคือขวดพลาสติก กระจ่องน้ำอัดลม ขวดแก้ว และเศษโลหะเกือบทุกชนิด บางวันไม่ค่อยมีของก็ต้องไปไกลหน่อย พ่อมักพยายามหลีกเลี่ยงถิ่นที่มีโรงงานอุตสาหกรรม เพราะขยะในบริเวณนั้นอาจมีสารพิษที่เจ้าของโรงงานมักจ่ายแอบนำมาทิ้งปะปนกับขยะในครัวเรือน ซึ่งเห็นเป็นข่าวประจำตามหน้าหนังสือพิมพ์เมื่อมีคนเก็บขยะได้รับสารพิษสู่ร่างกาย

แต่พ่อก็ไม่ได้ปฏิเสธขยะพวกนี้ไปทุกอย่าง วันดีคืนดีพ่อก็ไปเก็บขยะบางชนิดที่จะขายได้ราคาดี เช่น สายไฟ พ่อจะนำสายไฟมาเผาพลาสติกที่หุ้มไว้ ออกจนเหลือแต่ทองแดงภายใน โดยรวบรวมไว้แล้วค่อยเผาควันโขมงหลังบ้าน พร้อมกันคราวละมาก ๆ หรือหากวันไหนไม่มีขยะจริง ๆ พ่อก็ยอมเสี่ยงถูกสารพิษเข้าไปเก็บขยะในบริเวณโรงงานอุตสาหกรรมที่ไม่มีคนไปเก็บ เมื่อกลับบ้านก็รู้สึกปวดแสบปวดร้อนตามมือ ต้องรีบไปหาหมอ ซึ่งไม่คุ้มกับค่ายาเลยสักนิด

ทุกเช้าแม่จะกระต๋องน้องคนเล็กวัยหนึ่งขวบไว้ที่เอว มีน้องคนรองถัดจากก้าวไกลวัยสามขวบยื่นเกาะขา คอยส่งพ่อกับก้าวไกล แม่คอยตะโกนปาว ๆ ย้ำเตือนเรื่องขยะมีพิษทุกวัน แต่พ่อก็ไม่ใส่ใจนัก พาก้าวไกลขี่ซาเล้งออกไปแต่เช้า และกลับจวนค่ำเสมอ

กระทั่งตันกล้าน้องชายคนรองอายุครบเกณฑ์เข้าโรงเรียน ค่าใช้จ่ายที่ครูณ ทั้งที่เดิมก็ไม่ค่อยมีข่าวสารรอกหม้ออยู่แล้ว แม่ลดค่าใช้จ่ายด้วยการกระต๋องฟางข้าวไปเก็บดอกโสนตามหนองบึงมาขายตามตลาดนัด หากวันไหนพ่อเก็บขยะไม่ได้ก็จะพากันไปหมดทุกคน

พ่อจะพยายามหาปลาด้วยอม ๆ วันไหนได้มาสักตัวพ่อจะลงทุนเข้าครัว